

JEDNACÍ ŘÁD KONGRESŮ

Obsah

Článek

1.	Všeobecná ustanovení	E - 5
2.	Delegace	E - 5
3.	Plné moci delegátů	E - 6
4.	Zasedací pořádek	E - 7
5.	Pozorovatelé podle práva	E - 7
6.	Hosté	E - 8
7.	Doyen kongresu	E - 9
8.	Předsedové a místopředsedové kongresu a komisí	E - 9
9.	Předsednictvo kongresu	E - 10
10.	Členové komisí	E - 10
11.	Pracovní skupiny	E - 11
12.	Sekretariát kongresu a komisí	E - 11
13.	Jednací jazyky	E - 12
14.	Jazyky, v nichž jsou pořizovány dokumenty kongresu	E - 12
15.	Návrhy	E - 13
16.	Projednávání návrhů na kongresu a v komisích	E - 14
17.	Diskuse	E - 15
18.	Faktické připomínky a procedurální návrhy	E - 16
19.	Kvórum	E - 18
20.	Zásada a postup při hlasování	E - 18
21.	Podmínky pro schvalování návrhů	E - 20
22.	Volba členů Administrativní rady a Rady poštovního provozu	E - 21
23.	Volba generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu	E - 21
24.	Zprávy	E - 22
25.	Odvolání proti rozhodnutím přijatým komisemi a kongresem	E - 23
26.	Schvalování návrhů rozhodnutí kongresem (Akta, rezoluce, atd.)	E - 23
27.	Přidělování studií Administrativní radě a Radě poštovního provozu	E - 24

28.	Výhrady k Aktům	E - 24
29.	Podpis Akt	E - 25
30.	Změny Řádu	E - 25

JEDNACÍ ŘÁD KONGRESŮ

Článek 1

Všeobecná ustanovení

Tento Jednací řád (dále jen „Řád“) se vydává na základě Akt Unie a je jim podřízen. Při rozporu mezi některým z jeho ustanovení a ustanovením Akt, jsou směrodatná Akta.

Článek 2

Delegace

1. Výrazem „delegace“ se rozumí osoba nebo skupina osob určených členskou zemí k účasti na kongresu. Delegace se skládá z vedoucího delegace, popřípadě ze zástupce vedoucího delegace, z jednoho nebo několika delegátů a případně z jednoho nebo několika doprovázejících úředníků (včetně expertů, sekretářů atd.).
2. Vedoucí delegací, jejich zástupci, jakož i delegáti jsou zástupci členských zemí ve smyslu článku 15 odst. 2 Ústavy, jsou-li vybaveni plnými mocemi odpovídajícími podmínkám stanoveným v článku 3 tohoto Řádu.
3. Doprovázející úředníci se mohou zúčastnit zasedání a mají právo zúčastnit se rokovaní, ale v zásadě nemají hlasovací právo. Mohou však být svým vedoucím delegace zmocněni, aby hlasovali jménem své země na zasedáních komisí. Taková zmocnění musejí být předána písemně před začátkem zasedání předsedovi příslušné komise.

Článek 3 Plné moci delegátů

1. Plné moci delegátů musejí být podepsány hlavou státu nebo předsedou vlády nebo ministrem zahraničních věcí příslušné země. Musejí být sepsány ve správné a náležitě formě. Plné moci delegátů zmocněných k podpisu Akt (zplnomocněnci) musejí obsahovat dosah tohoto podpisu (podpis s výhradou ratifikace nebo schválení, podpis „ad referendum“, definitivní podpis). Chybí-li toto upřesnění, je podpis považován za podléhající ratifikaci nebo schválení. Plné moci opravňující k podpisu Akt zahrnují v sobě automaticky právo zúčastnit se jednání a hlasovat. Delegáti, kterým příslušné orgány udělily plné moci bez upřesnění jejich dosahu, jsou oprávněni rokovat, hlasovat a podepsat Akta, pokud z textu plných mocí výslovně nevyplývá opak.
2. Plné moci musejí být od zahájení kongresu uloženy u orgánu, který je k tomu určen.
3. Delegáti, kteří nejsou vybaveni plnými mocemi nebo své plné moci nepředloží, se mohou, pokud byli svou vládou ohlášeni vládě zvoucí země, zúčastnit rokování a hlasovat od okamžiku, kdy se začnou zúčastňovat prací kongresu. Stejně je tomu u těch, jejichž plné moci nebyly uznány z důvodu určitých nepravidelností. Tito delegáti pozbudou oprávnění hlasovat od okamžiku, kdy kongres schválí poslední zprávu komise pro ověřování plných mocí, v níž je uvedeno, že jejich plné moci chybějí nebo jsou v nich nepravidelnosti, až do doby, kdy dojde k nápravě. Poslední zpráva musí být kongresem schválena před volbami, s výjimkou volby předsedy kongresu, a před schválením návrhů Akt.
4. Plné moci členské země, která je zastupována na kongresu delegací jiné členské země (zmocnění), musejí mít stejnou formu jako plné moci uvedené v odstavci 1.

5. Plné moci a zmocnění zasláné telegraficky nejsou přípustné. Naproti tomu se uznávají telegramy odpovídající na žádost o informaci ve věci plných mocí.
6. Delegace, která se po předložení svých plných mocí nemůže zúčastnit jednoho nebo více zasedání, má možnost nechat se zastupovat delegací jiné členské země za podmínky, že to písemně ohlásí předsedovi příslušného zasedání. Jedna delegace však může zastupovat kromě své země pouze jednu další členskou zemi.
7. Delegáti členských zemí, které nejsou účastny některého ujednání, se mohou bez hlasovacího práva zúčastnit jednání kongresu týkajícího se tohoto ujednání.

Článek 4 **Zasedací pořádek**

1. Na zasedáních kongresu a komisí jsou delegace seřazeny podle francouzského abecedního pořádku přítomných členských zemí.
2. Předseda Administrativní rady určí ve vhodné době losem jméno země, která zaujme při zasedáních kongresu a komisí místo v čele před předsednickým stolem.

Článek 5 **Pozorovatelé podle práva**

1. Zástupci Organizace spojených národů jsou zváni jako pozorovatelé k účasti na jednání kongresu.
2. Užší unie jsou na zasedání kongresu a jeho komisí připouštěny jako pozorovatelé.

3. Liga arabských států a Africká unie jsou na jednání kongresu a jeho komisí připouštěny jako pozorovatelé.
4. Členové Poradního výboru jsou na jednání kongresu a jeho komisí připouštěni jako pozorovatelé.
5. Pozorovatelé uvedení v odstavcích 1 až 4 nemají právo hlasovat, se souhlasem předsedy zasedání však mohou vystupovat.
6. Jestliže to důvěrnost projednávané záležitosti vyžaduje, může být za výjimečných okolností právo pozorovatelů k účasti na určitých zasedáních nebo částech zasedání, uvedené v odstavci 4, omezeno. Musí o tom být informováni co možná nejdříve. Rozhodnutí o takovémto omezení může být přijato případ od případu kterýmkoli z dotčených orgánů nebo jeho předsedou. Takováto rozhodnutí jsou projednávána předsednictvem kongresu, který má právo je potvrdit nebo zrušit prostou většinou hlasů.

Článek 6

Hosté

1. Zástupci specializovaných institucí Organizace spojených národů a mezivládních organizací mohou být Administrativní radou jmenováni k účasti na zvláštních zasedáních kongresu nebo jeho komisí, jsou-li projednávány otázky, na nichž mají tyto organizace zájem.
2. Zástupci jakéhokoli mezinárodního orgánu, asociace nebo podniku, nebo jakákoli kvalifikovaná osoba, řádně jmenováni Administrativní radou, jsou připuštěni na zvláštní zasedání kongresu nebo jeho komisí.
3. Hosté uvedení v odstavcích 1 a 2 nemají právo hlasovat, se souhlasem předsedy zasedání však mohou vystupovat.

Článek 7

Doyen kongresu

1. Hostitelská členská země kongresu navrhne v dohodě s Mezinárodním úřadem doyena kongresu. Administrativní rada přikročí ve vhodné době k přijetí tohoto návrhu.
2. Při zahájení prvního plenárního zasedání každého kongresu zastává doyen funkci předsedy kongresu, až do doby, než je tento zvolen. Navíc vykonává funkce, kterými ho pověřuje tento Řád.

Článek 8

Předsedové a místopředsedové kongresu a komisí

1. Na svém prvním plenárním zasedání zvolí kongres na návrh doyena předsedu kongresu, pak schválí na návrh Administrativní rady členské země, které budou zajišťovat funkce místopředsedů kongresu, jakož i předsedů a místopředsedů komisí. Tyto funkce jsou přidělovány pokud možno s přihlédnutím k spravedlivému zeměpisnému rozdělení členských zemí.
2. Předsedové zahajují a ukončují zasedání, kterým předsedají, řídí diskuse, udělují slovo řečníkům, dávají hlasovat o návrzích a oznamují většinu požadovanou pro hlasování, vyhlašují rozhodnutí a s výhradou schválení kongresem podávají případně výklad těchto rozhodnutí.
3. Předsedové dbají na dodržování tohoto Řádu a dodržování pořádku v průběhu zasedání.
4. Každá delegace se může odvolat ke kongresu nebo komisi proti rozhodnutí předsedy kongresu nebo komise na základě ustanovení Řádu nebo jeho výkladu; rozhodnutí předsedy však zůstává v platnosti, nebylo-li zrušeno většinou přítomných a hlasujících členů.

5. Nemůže-li členská země pověřená předsednictvím nadále zajišťovat tuto funkci, je kongresem nebo komisí určen jako její náhrada jeden z místopředsedů.

Článek 9

Předsednictvo kongresu

1. Předsednictvo je ústředním orgánem pověřeným řídit práce kongresu. Skládá se z předsedy a místopředsedů kongresu, jakož i z předsedů komisí. Schází se pravidelně, aby projednalo postup prací kongresu a jeho komisí a aby formulovalo doporučení podporující dobrý průběh. Pomáhá předsedovi při vypracování programu každého plenárního zasedání a při koordinaci prací komisí. Činí doporučení, která se vztahují k zakončení kongresu.
2. Generální sekretář kongresu a zástupce generálního sekretáře, kteří jsou uvedeni v článku 12 odst. 1, se zúčastní zasedání předsednictva kongresu.

Článek 10

Členové komisí

1. Členské země zastoupené na kongresu jsou z moci práva členy komisí pověřených projednáním návrhů týkajících se Ústavy, Generálního řádu a Úmluvy.
2. Členské země zastoupené na kongresu, které jsou účastny jednoho nebo více fakultativních ujednání, jsou z moci práva členy komise nebo komisí pověřených revizí těchto ujednání. Hlasovací právo členů této komise nebo těchto komisí je omezeno na ujednání, jejichž jsou účastníky.

3. Delegationy, které nejsou členy komisí projednávajících ujednání, mají možnost být přítomny na zasedáních těchto komisí a účastnit se jednání bez hlasovacího práva.

Článek 11

Pracovní skupiny

Kongres a každá komise mohou vytvářet pracovní skupiny ke studiu určitých otázek.

Článek 12

Sekretariát kongresu a komisí

1. Generální ředitel a náměstek generálního ředitele Mezinárodního úřadu vykonávají funkci generálního sekretáře a zástupce generálního sekretáře kongresu.
2. Generální sekretář a zástupce generálního sekretáře jsou přítomni na zasedáních kongresu a předsednictva kongresu, kde se zúčastní jednání bez hlasovacího práva. Za stejných podmínek se mohou účastnit zasedání komisí nebo se tam dát zastoupit některým vyšším úředníkem Mezinárodního úřadu.
3. Práce sekretariátu kongresu, předsednictva kongresu a komisí zajišťují pracovníci Mezinárodního úřadu ve spolupráci s hostitelskou členskou zemí.
4. Vyšší úředníci Mezinárodního úřadu vykonávají funkce sekretářů kongresu, předsednictva kongresu a komisí. Pomáhají předsedovi během zasedání a odpovídají za sepsání zpráv.
5. Sekretářům kongresu a komisí pomáhají zástupci sekretářů.

Článek 13

Jednací jazyky

1. S výhradou odstavce 2 jsou pro jednání prostřednictvím simultánního nebo konsektivního tlumočení připuštěny jazyky francouzský, anglický, španělský a ruský.
2. Jednání redakční komise probíhají ve francouzském jazyce.
3. Pro jednání uvedená v odstavci 1 se povolují i jiné jazyky. V tomto ohledu má přednost jazyk hostitelské země. Delegation, které používají jiné jazyky, zajistí simultánní tlumočení do některého z jazyků uvedených v odstavci 1 buď pomocí systému simultánního tlumočení, pokud je možno provést technické úpravy, nebo zvláštními tlumočníky.
4. Náklady na instalaci a údržbu technického zařízení nese Unie.
5. Náklady na tlumočnickou službu se rozdělují mezi členské země užívající tentýž jazyk v poměru k jejich příspěvku na výdaje Unie.

Článek 14

Jazyky, v nichž jsou pořizovány dokumenty kongresu

1. Dokumenty vypracované během kongresu, včetně návrhů rozhodnutí předkládaných ke schválení kongresu, publikuje sekretariát kongresu ve francouzském jazyce.
2. K tomuto účelu musejí být dokumenty pocházející od delegací členských zemí předkládány v tomto jazyce buď přímo, nebo prostřednictvím překladatelských služeb při sekretariátu kongresu.

3. Tyto služby, provozované na jejich vlastní náklady jazykovými skupinami, jež jsou zřízeny podle příslušných ustanovení Generálního řádu, mohou též překládat dokumenty kongresu do jejich příslušných jazyků.

Článek 15

Návrhy

1. Všechny otázky předkládané kongresu jsou předmětem návrhů.
2. Všechny návrhy publikované Mezinárodním úřadem před zahájením kongresu se považují za předložené kongresu.
3. V období dvou měsíců před zahájením kongresu nebude brán v úvahu žádný návrh kromě těch, které směřují ke změně původních návrhů.
4. Za pozměňovací návrh se pokládá každý návrh na změnu, který, aniž změní podstatu návrhu, obsahuje zrušení, doplnění části původního návrhu nebo revizi části tohoto návrhu. Žádný návrh na změnu nebude považován za pozměňovací návrh, je-li neslučitelný se smyslem nebo záměrem původního návrhu. V případech pochybností přísluší rozhodnutí v této otázce kongresu nebo komisi.
5. Pozměňovací návrhy předložené kongresu ve věci již podaných návrhů musí být předloženy sekretariátu písemně ve francouzském jazyce do 12 hodin dva dny přede dnem, kdy budou projednávány tak, aby mohly být téhož dne distribuovány delegátům. Tato lhůta neplatí pro pozměňovací návrhy vyplývající přímo z diskuse na kongresu nebo v komisi. V takovém případě musí autor, je-li to požadováno, předložit svůj text písemně ve francouzském jazyce, nebo v případě obtíží, v jakémkoli jiném jednacím jazyce. Příslušný předseda návrh přečte nebo jej dá přečíst.

6. Postup uvedený v odstavci 5 platí rovněž pro předkládání návrhů, jejichž cílem není změna textu Akt (návrhy rezolucí, doporučení, přání atd.), jestliže tyto návrhy vyplývají z prací kongresu.
7. Každý návrh nebo pozměňovací návrh musí obsahovat konečné znění textu, který má být zařazen do Akt Unie, samozřejmě s výhradou upřesnění redakční komisí.

Článek 16

Projednávání návrhů na kongresu a v komisích

1. Návrhy redakční povahy, za jejichž číslem následuje písmeno „R“, se přidělují redakční komisi buď přímo, nemá-li Mezinárodní úřad žádné pochybnosti o jejich povaze (jejich seznam pro redakční komisi sestavuje Mezinárodní úřad), nebo, má-li Mezinárodní úřad pochybnosti o jejich povaze, teprve poté, co ostatní komise potvrdily jejich povahu jako čistě redakční (seznam takových návrhů je také sestavován pro příslušné komise). Jsou-li však takové návrhy vázány na jiné návrhy věcných změn, které mají být projednávány kongresem nebo jinými komisemi, zahájí redakční komise jejich projednávání až poté, co se kongres nebo ostatní komise vysloví k příslušným návrhům věcných změn. Návrhy, jejichž číslo není doplněno písmenem „R“, jež však jsou podle názoru Mezinárodního úřadu návrhy redakční povahy, se předávají přímo komisím, které projednávají příslušné návrhy na věcné změny. Tyto komise při zahájení svých prací rozhodnou, které z těchto návrhů budou přiděleny přímo redakční komisi. Mezinárodní úřad sestavuje seznam těchto návrhů pro komise, kterých se to týká.
2. Je-li k jedné otázce podáno několik návrhů, rozhodne předseda o pořadí jejich projednávání; v zásadě se začíná návrhem, který se nejvíce odchyluje od základního textu a který obsahuje největší změnu ve vztahu k dosavadnímu textu.

3. Lze-li návrh rozdělit na několik částí, může být každá z nich se souhlasem autora nebo shromáždění projednávána a dána k hlasování odděleně.
4. Každý návrh, který jeho autor na kongresu nebo v komisi vzal zpět, může být znovu předložen delegací jiné členské země. Stejně tak, byl-li autorem původního návrhu přijat pozměňovací návrh, může jiná delegace znovu předložit původní nezměněný návrh.
5. Každý pozměňovací návrh, který byl přijat delegací, jež předložila původní návrh, se ihned začlení do textu původního návrhu. Nepřijme-li autor původního návrhu pozměňovací návrh, rozhodne předseda, zda se má hlasovat nejprve o pozměňovacím návrhu nebo o návrhu původním; začíná při tom zněním, jež se nejvíce odchyluje od smyslu nebo cíle základního textu a které přináší největší změnu ve vztahu k dosavadnímu textu.
6. Způsobem uvedeným v odstavci 5 se postupuje i tehdy, je-li k jednomu návrhu podáno více pozměňovacích návrhů.
7. Předseda kongresu a předsedové komisí zařizují po každém zasedání odevzdání písemných textů návrhů, pozměňovacích návrhů nebo přijatých rozhodnutí redakční komisi.

Článek 17

Diskuse

1. Delegáti se mohou ujmout slova teprve tehdy, když obdrželi souhlas předsedy zasedání. Je jim doporučeno, aby mluvili beze spěchu a zřetelně. Předseda musí dát delegátům možnost vyjádřit svobodně a plně svůj názor na projednávanou věc, pokud je to slučitelné s normálním chodem jednání.

2. Nerozhodne-li většina přítomných a hlasujících členů jinak, nesmějí vystoupení trvat déle než pět minut. Předseda má právo přerušit každého řečníka, který překročil uvedenou dobu. Může také vyzvat delegáta, aby se neodchyloval od tématu.
3. V průběhu diskuse může předseda se souhlasem většiny přítomných a hlasujících členů prohlásit seznam přihlášených řečníků za uzavřený poté, co jej přečetl. Když je seznam vyčerpán, prohlásí diskusi za skončenou s výhradou, že autorovi projednávaného návrhu náleží i po uzavření seznamu právo odpovědět na jakékoli pronesené příspěvky.
4. Předseda také může se souhlasem většiny přítomných a hlasujících členů omezit počet vystoupení jedné a téže delegace k určitému návrhu nebo skupině návrhů; autor návrhu musí však mít možnost svůj návrh uvést a vystoupit později, požádá-li o to, aby uvedl nové skutečnosti jako odpověď na vystoupení jiných delegací, a to tak, aby mohl mít poslední slovo, požádá-li o to.
5. Se souhlasem většiny přítomných a hlasujících členů může předseda omezit počet vystoupení k určitému návrhu nebo skupině návrhů; toto omezení nesmí být nižší než pět pro a pět proti projednávanému návrhu.

Článek 18

Faktické připomínky a procedurální návrhy

1. Během diskuse o kterékoli otázce, dokonce popř. i po skončení diskuse, může kterákoli delegace uplatnit faktickou připomínku, v níž požaduje:
 - vysvětlení k průběhu diskuse;
 - dodržování Jednacího řádu;
 - změnu pořadí diskuse o návrzích stanovených předsedou.

Faktická připomínka má přednost před všemi otázkami včetně procedurálních návrhů uvedených v odstavci 3.

2. Předseda okamžitě podá požadovaná upřesnění nebo učiní rozhodnutí, které pokládá za vhodné ve věci faktické připomínky. V případě námitky se ihned přikročí k hlasování o rozhodnutí předsedy.
3. Kromě toho může delegace během diskuse o jakékoli otázce uvést procedurální návrh s cílem navrhnout:
 - a) přerušení zasedání;
 - b) ukončení zasedání;
 - c) odložení diskuse o projednávané otázce;
 - d) ukončení diskuse o projednávané otázce.

Procedurální návrhy mají přednost ve shora uvedeném pořadí před všemi ostatními návrhy, kromě faktických připomínek uvedených v odstavci 1.

4. O podaných návrzích na přerušení nebo ukončení zasedání se nevede diskuse, ale ihned se o nich hlasuje.
5. Navrhne-li některá delegace odložení nebo ukončení diskuse o projednávané otázce, je dáno slovo pouze dvěma řečníkům, kteří jsou proti odložení nebo ukončení diskuse, a pak se o návrhu hlasuje.
6. Delegace, která podá faktickou připomínku nebo procedurální návrh, nemůže ve svém vystoupení hovořit o podstatě projednávané otázky. Autor procedurálního návrhu jej může vzít zpět ještě před tím, než o něm bylo hlasováno, a každý takový návrh, který byl vzat zpět, může převzít, pozměněný či beze změn, jiná delegace.

Článek 19

Kvórum

1. S výhradou odstavců 2 a 3 je kvórum nezbytné pro zahájení zasedání a pro hlasování tvořeno polovinou členských zemí zastoupených na kongresu a majících hlasovací právo.
2. Při hlasování o změně Ústavy a Generálního řádu tvoří požadované kvórum dvě třetiny členských zemí Unie, které mají právo hlasovat
3. Pokud jde o ujednání, tvoří požadované kvórum pro zahájení zasedání a pro hlasování polovina členských zemí zastoupených na kongresu, které jsou účastníky příslušného ujednání a které mají hlasovací právo.
4. Přítomné delegace, které se určitého hlasování nezúčastní nebo které prohlásí, že se hlasování nechtějí zúčastnit, se nepovažují při určování kvóra požadovaného podle odstavců 1, 2 a 3 za nepřítomné.

Článek 20

Zásada a postup při hlasování

1. Otázky, které není možno vyřešit společnou dohodou, se rozhodují hlasováním.
2. Hlasování se provádí buď tradičním způsobem nebo elektronickým hlasovacím zařízením. Zpravidla se provádí elektronickým hlasovacím zařízením, má-li je shromáždění k dispozici. Při tajném hlasování je však možné postupovat podle tradičního systému, požádá-li o to některá delegace a je-li její žádost podporována většinou přítomných a hlasujících delegací.

3. Při tradičním způsobu se hlasuje takto:
 - a) zdvižením ruky: zavdává-li výsledek tohoto hlasování příčinu k pochybnostem, může předseda z vlastní vůle nebo na žádost některé delegace přikročit ihned k jmenovitému hlasování o této otázce;
 - b) jmenovitě: na žádost některé delegace nebo podle vůle předsedy; vyvolávání zastoupených zemí se provádí francouzské abecedy počínaje zemí, jejíž jméno předseda určil losem; výsledek hlasování, seznam zemí a údaj, jak hlasovaly, se uvádí ve zprávě ze zasedání;
 - c) tajným hlasováním: hlasovacím lístkem na žádost dvou delegací; v tomto případě předseda určí tři skrutátory, vezme přitom do úvahy princip spravedlivého geografického rozdělení a úroveň ekonomického rozvoje členských zemí a učiní potřebná opatření, aby zajistil tajnost hlasování.

4. Při použití elektronického zařízení se hlasuje takto:
 - a) nezaznamenané hlasování: nahrazuje hlasování zdvižením ruky;
 - b) zaznamenané hlasování: nahrazuje jmenovité hlasování; ke jmenovitému hlasování se však přikročí pouze tehdy, požádá-li o to některá delegace a je-li tento návrh podporován většinou přítomných a hlasujících delegací;
 - c) tajné hlasování: nahrazuje tajné hlasování hlasovacími lístky.

5. Při jakémkoli používaném způsobu má tajné hlasování přednost před všemi ostatními způsoby hlasování.

6. Jakmile je hlasování zahájeno, nemůže je žádná delegace přerušit s výjimkou, že se jedná o faktickou připomínku týkající se způsobu, jímž se hlasování provádí.

7. Po hlasování může předseda umožnit delegátům, aby své hlasování vysvětlili.

Článek 21

Podmínky pro schvalování návrhů

1. Aby mohly být přijaty, musejí být návrhy na změnu Akt schváleny:
 - a) jde-li o Ústavu: nejméně dvěma třetinami členských zemí Unie, které mají právo hlasovat;
 - b) jde-li o Generální řád: většinou členských zemí zastoupených na kongresu, které mají právo hlasovat;
 - c) jde-li o Úmluvu: většinou přítomných a hlasujících členských zemí, které mají právo hlasovat;
 - d) jde-li o Ujednání: většinou přítomných a hlasujících členských zemí, které jsou účastníky příslušných ujednání a které mají právo hlasovat.
2. Procedurální otázky, které není možno vyřešit společnou dohodou, se rozhodují většinou přítomných a hlasujících členských zemí, které mají právo hlasovat. Stejný postup platí pro rozhodnutí, jež se netýkají změny Akt, ledaže by kongres rozhodl jinak většinou přítomných a hlasujících členských zemí, které mají právo hlasovat.
3. S výhradou odstavce 5 se výrazem „přítomné a hlasující členské země“ rozumějí členské země, které mají právo hlasovat, hlasující „pro“ nebo „proti“, přičemž ty, jež se hlasování zdržely, se neberou v úvahu při počítání potřebných hlasů pro většinu, stejně jako se při tajném hlasování neberou v úvahu bílé nebo neplatné lístky.
4. Při rovnosti hlasů se návrh považuje za zamítnutý.

5. Pokud počet těch, kdo se zdrželi hlasování a bílých nebo neplatných hlasovacích lístků přesáhne polovinu hlasujících (pro, proti, zdržení se), odloží se projednávání otázky na následující zasedání, při kterém zdržení se hlasování, stejně jako bílé nebo neplatné lístky, nebudou již brány v úvahu.

Článek 22

Volba členů Administrativní rady a Rady poštovního provozu

Dostane-li několik zemí při volbách členů Administrativní rady nebo Rady poštovního provozu stejný počet hlasů, rozhodne mezi nimi předseda losem.

Článek 23

Volba generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu

1. Volby generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu se provádějí tajným hlasováním postupně na jednom nebo více zasedáních v témže dni. Je zvolen kandidát, který dostal většinu hlasů přítomných a hlasujících členských zemí. Hlasování se opakuje podle potřeby, dokud určitý kandidát nedosáhne této většiny.
2. Za přítomné a hlasující členské země se považují ty, které hlasují pro některého z řádně ohlášených kandidátů; ty, které se hlasování zdržely, se neberou v úvahu při počítání hlasů potřebných pro dosažení většiny, stejně jako se neberou v úvahu bílé nebo neplatné hlasovací lístky.
3. Pokud počet těch, kdo se zdrželi hlasování, a bílých nebo neplatných hlasovacích lístků přesáhne polovinu hlasujících podle odstavce 2, odloží se volba na následující zasedání, při kterém zdržení se hlasování, stejně jako bílé nebo neplatné lístky, nebudou již brány v úvahu.

4. Kandidát, který v jednom hlasovacím kole získal nejméně hlasů, je vyřazen.
5. Při rovnosti hlasů se přikročí k prvnímu, popř. k druhému dodatečnému hlasování, aby bylo mezi kandidáty spravedlivě rozhodnuto, přičemž se hlasuje pouze o těchto kandidátech. Je-li výsledek negativní, rozhoduje los. Losování provádí předseda.
6. Kandidáti na místa generálního ředitele a náměstka generálního ředitele mezinárodního úřadu mohou být na svoji žádost přítomni při sčítání hlasů.

Článek 24

Zprávy

1. Zprávy z plenárních zasedání kongresu zaznamenávají průběh zasedání, shrnují stručně vystoupení, uvádějí návrhy a výsledek jednání.
2. Jednání zasedání komisí jsou předmětem zpráv pro kongres. Pracovní skupiny sestavují obvykle zprávu pro orgán, který je vytvořil.
3. Každý delegát má však právo požádat, aby do zpráv bylo pojmato ve zkrácené podobě nebo v plném znění jakékoli prohlášení, jež učinil, s podmínkou, že odevzdá jeho francouzský nebo anglický text sekretariátu nejpozději do dvou hodin po ukončení zasedání.
4. Od okamžiku, kdy byly rozdány návrhy zpráv, mají delegáti lhůtu dvaceti čtyř hodin, aby předložili své připomínky sekretariátu, který slouží jako prostředník mezi účastníkem a předsedou daného zasedání.
5. S výhradou odstavce 4, předloží předseda zpravidla na začátku každého zasedání kongresu zprávu z předcházejícího zasedání ke schválení. Stejně je tomu u zpráv komisí. Zprávy z posledních

zasedání, které nemohly být schváleny na kongresu nebo v komisi, schvalují příslušní předsedové těchto zasedání. Mezinárodní úřad přihlíží rovněž k případným připomínkám, které mu delegáti členských zemí sdělí ve lhůtě čtyřiceti dnů od odeslání zmíněných zpráv.

6. Mezinárodní úřad je oprávněn opravit ve zprávách o zasedáních kongresu a komisí věcné chyby, které nebyly zjištěny při jejich schvalování podle odstavce 5.

Článek 25

Odvolání proti rozhodnutím přijatým komisemi a kongresem

1. Jakákoli delegace se může odvolat proti návrhům (Akt, rezolucí atd.), které byly přijaty nebo zamítnuty v komisi. Odvolání musí být oznámeno předsedovi kongresu písemně ve lhůtě čtyřiceti osmi hodin po uzavření zasedání komise, na které byl návrh přijat nebo odmítnut. Odvolání bude projednáno na následujícím plenárním zasedání.
2. Návrh, který byl přijat nebo odmítnut kongresem, může být týmž kongresem projednán znovu jen tehdy, je-li odvolání podporováno nejméně deseti delegacemi. Takové odvolání musí být schváleno dvouřetinovou většinou přítomných a hlasujících členů, kteří mají právo hlasovat. Tato možnost se týká pouze návrhů předkládaných přímo plenárním zasedáním, přičemž platí, že jedna a táž otázka může být předmětem pouze jednoho odvolání.

Článek 26

Schvalování návrhů rozhodnutí kongresem (Akta, rezoluce, atd.)

1. Každý návrh Akt předložený redakční komisí je zpravidla posuzován po jednotlivých člancích. Se souhlasem většiny může předseda užít rychlejší postup, např. po jednotlivých kapitolách. Může být pokládán za přijatý až po kladném hlasování o celém návrhu. Pro toto hlasování platí ustanovení článku 21 odst. 1.

2. Mezinárodní úřad je oprávněn opravovat v definitivních Aktech věcné chyby, které nebyly zjištěny při projednávání návrhů Akt, číslování článků a paragrafů, jakož i odvolávek.
3. Návrhy jiných rozhodnutí než těch, která upravují Akta, předložené redakční komisí, se obvykle projednávají jako celek. Ustanovení odstavce 2 platí rovněž pro návrhy těchto rozhodnutí.

Článek 27

Přidělování studií Administrativní radě a Radě poštovního provozu

Na doporučení svého předsednictva přiděluje kongres studie Administrativní radě a Radě poštovního provozu s přihlédnutím ke složení a pravomoci těchto dvou orgánů tak, jak jsou popsány v článcích 102 a 104 Generálního řádu.

Článek 28

Výhrady k Aktům

1. Výhrady se musí předkládat ve formě návrhu sekretariátu písemně v jednom z pracovních jazyků Mezinárodního úřadu (návrhy týkající se Závěrečného protokolu) co možná nejdříve po přijetí návrhu, který se vztahuje ke článku, který je předmětem výhrady.
2. Aby bylo možné zajistit distribuci návrhů, které se týkají výhrad, všem členským zemím před přijetím Závěrečného protokolu kongresem, stanoví sekretariát lhůtu pro předložení výhrad a oznámí ji členským zemím.
3. K výhradám k Aktům Unie předloženým po lhůtě stanovené sekretariátem nepřihlíží ani sekretariát, ani kongres.

Článek 29
Podpis Akt

Akta definitivně schválená kongresem se předkládají k podpisu zplnomocněncům.

Článek 30
Změny Řádu

1. Každý kongres může měnit Jednací řád. Návrhy na změnu tohoto Řádu, pokud nejsou předkládány orgánem Světové poštovní unie, který je k jejich podávání oprávněn, musejí být na kongresu podporovány nejméně deseti delegacemi, aby je bylo možno projednat.

2. Aby mohly být přijaty, musejí být návrhy na změnu tohoto Řádu schváleny nejméně dvěma třetinami členských zemí zastoupených na kongresu, které mají právo hlasovat.

